

İÇİNDEKİLER

Şöhret başına vurdu!	3
Başarıyı yaşamak	5
Gümmm! Pat ! Okulda başarısızlık	6
Kapkaranlık bir tünel	8
Önüme baksana!	9
Aferin, Dilara!	10
Bu öğleden sonra parti var!	12
Suna her şeyden vazgeçiyor, Kaan çözüm arıyor, Cem unutuyor	14
Başarısızlık korkusu, başarısızlığın kendinden de beter!	17
İyiliğimizi isteyen bir dost... ..	19
Hepsini ezeceğiz!	21
Ben bana karşı	24
Başarısızlık mı, başarı mı?	26
Başarı mı, başarısızlık mı?	27
Umurumda değil!	29
Farkında mısınız?	32
İştah öyküleri... ..	34
Günün nasıl geçti? Acı mı, tatlı mı?	37

Şöhret başına vurdu!

"Şu çarşafaları derhal değiştirin! Pembe ipek çarşafalarda yattığımı bilmeniz gerekirdi. Küveti içme suyuyla doldurun; musluk suyuyla yıkanmam söz konusu bile olamaz -Tenim çok hassas. Lambaların ampülleri fazla parlak; hepsini söndürüp bir sürü mum getirin. Oteli yalnız benim ve yardımcılarım için kapattırmayı da sakın unutmayın. Burada kaldığım sürece hiçbir yabancıyla karşılaşmak istemiyorum."

Ayça'nın kalacağı otelin çalışanları kulaklarına inanamıyor. Çünkü Ayça, albüm kapaklarındaki fotoğraflarında ya da televizyondaki söyleşilerinde, hiç de kaprisli biriymiş gibi görünmüyor.

Ayça 3 milyon albüm sattı. Sürekli televizyona çıkıyor. Arkadaşları, başarıya ulaştığından bu yana ondaki değişimin farkında. 500 bin albüm sattıktan sonra, Ayça koskocaman ve kapkara güneş gözlükleri takmadan sokağa çıkmaz oldu –kışın ortasında bile. 1 milyon albüm sattıktan sonra, biri onunla randevusuna 2 dakika gecikse, sinir krizleri geçirmeye başladı. 2 milyonuncu albüme doğru, bütün randevularına 3 saat gecikmeyle gitmeye başladı. Bugünse, tam anlamıyla başka bir gezegende yaşıyor: Bütün dünya onun çevresinde dönüyor sanki.

Başarı, insanın başına vurabilir, sarhoş edip ona yönünü tamamen şaşırtabilir.

Başarıyı yaşamak

Ayça'nın hikâyesinin devamını hayal etmek hiç zor değil:

Ayça'nın hiç arkadaşı kalmadı; parasından yararlanmaya çalışan çıkarıcılar dışında herkes ondan kaçıyor. Birkaç aydır çok içki içiyor, ancak ilaçlarla uyuyabiliyor, gün boyu güçlkle ayakta duruyor...

Zengin ya da ünlü değilsek, çok başarılı insanların neden çok çok mutlu olmadıklarını anlamakta zorlanırsınız.

Kendi kendimize, "Bütün bunlara ben sahip olsaydım, hiçbir sorunum kalmazdı. Dünyanın en mutlu insanı olurdu!" deriz.

Bu belki doğru, belki de değildir, bilemeyiz. Gözle görülen ve

ticari başarı olarak adlandırılan başarı, mutluluğu garantilemez. Dünyaca ünlü yıldızların bazıları intihar eder; bir kısmı uyuşturucudan uzak durmaz; kimileri bir aşk acısından diğerine savrulur durur. Kimileriye çok mutludur... Başarının yarattığı fırtınalar kişiyi gerçeklerden ve diğer insanlardan çok uzaklara savurabilir. Bunlara karşı koyabilmek için güçlü –ama gerçekten güçlü– olmak gerekir.

Gümmm! Pat! Okulda başarısızlık

Okulda başarısızlık! Çok can yakan, yüzümüze bir tokat gibi inip, kendimizi değersiz hissetmemize neden olan, geleceği kapkaranlık gösteren iki sözcük. Bize kendimizi beceriksiz hissettiren iki sözcük.

Ne konuda beceriksiz? İyi okumak, iyi yazmak, iyi hesap yapmak, iyi notlar almak, ödevlerin üstesinden gelebilmek konusunda... Oysa, gitar çalmayı öğrenmek, herkesi gülmekten kırıp geçiren piyesler yazmak, 3 dil konuşmak, 100

kişi için nefis bir yemek hazırlamak, buz pateniyle müthiş figürler sergilemek, 3 arkadaşla birlikte doğaçlama bir dans gösterisi sunmak, çok karışık bir bilgisayar oyununu 2 dakikada anlamak, nefes kesici bir kelebek koleksiyonu yapmak gibi konularda çok becerikli olabiliriz pekâlâ...

Okulda başarılı olmanın çok daha rahatlatıcı ve güzel olduğu açıktır. Okulda işler yolunda giderse, tabii ki, iş bulma şansımız çok daha fazladır. Ama bunu yapamadığımızda da, tamamen bir başarısızlık örneği olduğumuz söylenemez. Okulda başarısızlık, ömür boyu başarısızlığa mahkûm olduğumuzu göstermez. Yetişkinler bir çocuğun tamamen başarısız olduğunu düşünürlerse, ona büyük zarar verebilir, onu yalnızca başkalarının başarılı olabileceğine inandırabilirler.

Kapkaranlık bir tünel

Kendimizi sürekli başarısız hissetmek; kapkaranlık bir tünelde yürüdüğümüzü ve bütün yaşamımız boyunca da orada kalacağımızı sanmaya benzer. Böyle zamanlarda, tünelden çıkabileceğimizi düşünen, bize inanan birine ihtiyaç duyarız. İşte o zaman, tünelin ucunda küçük bir ışık belirir. Karanlığın sonu görünür. Nereye doğru gideceğimizi bilir, tünelden çıkarız.

Bu ışığı yakmayanlardan kaçınmalı, tünelin sonunu aydınlatmayı bilenleri aramalıyız.

Önüne baksana!

"Sana inanmıyorum, hayatımda bisiklet gidonunu böyle tutan birini görmedim... Hayır, hayır, sol ayağı o kadar yukarı kaldırmak da ne oluyor, sana dediklerimi anlamıyor musun? Daha önüne bakmayı bile beceremiyorsun, aklın nerede senin? Zavallı oğlum, en ufak bir denge duygusu yok sende, ooof of, gerçekten de daha kırk fırın ekmek yemen gerek senin..."

